

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

DECIZIE

cu privire la respingerea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Agromorcov”, în persoana administratorului provizoriu Guțu Sergiu,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Mixtă „Expert Agroteh” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Agromorcov” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii din 19 februarie 2025 a Curții de Apel Nord, prin care s-a respins cererea de repunere în termen și restituit apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Agromorcov” ca fiind depus în afara termenului legal,

(Dosarul nr. 2rc-39/25
NR. PIGD 2-24104185-01-2rc-24032025)

Apelul a fost depus în afara termenului legal, motivele de repunere în termen a apelului nu sunt justificate prin probe concludente și pertinente.

Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Fălești (jud: D. Cazacu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Nord (jud: R. Holban, C. Prisacari, S. Ghercavii)

28 mai 2025

Textul corespunde originalului

Examinând, în lipsa părților, recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Agromorcov”, în persoana administratorului provizoriu Guțu Sergiu,

Curtea Supremă de Justiție, în completul de judecată compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*

Oxana Parfeni

Gheorghe Stratulat, *Judecători*

constată următoarele:

ÎN FAPT:

1. La 17 septembrie 2024, ÎM „Expert Agroteh” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Agromorcov”, solicitând încasarea din contul pârâtei a sumei de 217474 lei cu titlu de datorie, 39774,29 de lei cu titlu de dobândă de întârziere și 8267,42 de lei cu titlu de taxă de stat și 6254 de lei cheltuieli de asistență juridică.

2. Prin hotărârea din 05 decembrie 2024 a Judecătorei Bălți, sediul Fălești a fost admisă acțiunea depusă de ÎM „Expert Agroteh” SRL. S-a încasat din contul SRL „Agromorcov” în beneficiul ÎM „Expert Agroteh” SRL suma de 217474 lei cu titlu de datorie, 39774,29 de lei cu titlu de dobândă de întârziere, în total 257248,29 lei. S-a încasat din contul SRL „Agromorcov” în beneficiul ÎM „Expert Agroteh” SRL cheltuielile de judecată în mărime de 8267,42 de lei taxa de stat și 6254 lei cheltuieli de asistență juridică.

3. La 27 ianuarie 2025, SRL „Agromorcov”, în persoana administratorului provizoriu Guțu Sergiu, a depus apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe și cerere de repunere în termenul de apel.

4. Prin încheierea din 19 februarie 2025 a Curții de Apel Nord, în temeiul art.369 alin.(1) lit.b) din Codul de procedură civilă, a fost respinsă cererea de repunere în termenul de apel și restituit apelul declarat de SRL „Agromorcov” ca fiind depus în afara termenului legal, iar instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS ȘI SOLICITĂRILE RECURENTULUI

5. La 07 martie 2025, prin intermediul poștei electronice, SRL „Agromorcov”, în persoana administratorului provizoriu Guțu Sergiu, a declarat recurs împotriva încheierii din 19 februarie 2025 a Curții de Apel Nord, solicitând casarea integrală a încheierii instanței de apel, soluționând

prin decizie problema repunerii în termen al apelului și restituirea cauzei la Curtea de Apel Nord, la etapa primirii apelului.

6. În susținerea recursului administratorul provizoriu al SRL „Agromorcov”, Guțu Sergiu a invocat că nu a cunoscut că prezenta cauză se află pe rolul primei instanțe, care i-a încălcat dreptul la un proces echitabil, lipsindu-l de posibilitatea de a lua cunoștință cu dosarul, cu acțiunea reclamantei, să prezinte referință pentru a prezenta contraargumente. Abia la 03 decembrie 2024, (accesând Portalul Național al Instanțelor de Judecată, în vederea verificării informației cu referire la ședințele de judecată în care este implicată întreprinderea recurentă, unde a fost desemnat în calitate de administrator provizoriu conform încheierii din 14 noiembrie 2024 în cauza de insolvență nr.2i-90/2024 a Judecătoria Bălți, sediul Central), a aflat că pentru data de 05 decembrie 2024, ora 09:30, a fost fixată ședința de judecată în dosarul civil, intentată la acțiunea ÎM „Expert Agroteh” SRL împotriva SRL „Agromorcov” privind încasarea datoriei. În perioada de la depunerea acțiunii civile până la data pronunțării hotărârii (05.12.2024), atât SRL „Agromorcov”, cât și în calitate de administrator provizoriu al întreprinderii respective aflată în procesul de insolvență, nu au recepționat cererea de chemare în judecată și actele de procedură ale instanței de judecată. La 04 decembrie 2024, ora 16:45, a expedit la Judecătoria Bălți, sediul Fălești, la adresa electronică (jfl@justice.md), cerere de amânare a ședinței de judecată preconizată pentru 05.12.2024, ora 09:30. La 05 decembrie 2024, ora 08:05, a recepționat un răspuns, prin care i s-a comunicat că cererea de amânare a fost redirecționată la Judecătoria Bălți, sediul Fălești, deoarece adresa electronică l-a care s-a expedit, a fost greșită. Astfel, din 05 decembrie 2024, ora 08:05, cererea de amânare s-a aflat în prima instanță, cu atât mai mult că, instanța de fond din prima ședință a examinat cauza.

7. Instanța de apel la soluționarea cererii de repunere în termenul de apel s-a limitat numai asupra faptului că apelanta a cunoscut de dosar, trecând cu vederea celelalte încălcări admise de instanța de fond.

8. Administratorul provizoriu al SRL „Agromorcov”, Guțu Sergiu consideră că prin restituirea apelului i-a fost îngăduit la accesul la justiție.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

9. Articolul 424 alin.(2) din Codul de procedură civilă prevede că:
„(2) Curtea Supremă de Justiție examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de către curțile de apel.”

10. Articolul 425 din Codul de procedură civilă statuează că:
„Termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.”

11. Articolul 426 alin.(3) din Codul de procedură civilă stipulează că:

„ (3) Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.”

12. Articolul 427 lit.a) din Codul de procedură civilă relevă că:

„Instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept:
a) să respingă recursul și să mențină încheierea.”

13. Articolul 362 alin.(1) și (3) din Codul de procedură civilă indică că:

„(1) Termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

(3) Repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art.116.”

14. Articolul 369 alin.(1) lit.b) din Codul de procedură civilă indică că:

„(1) Instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă: b) apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.”

15. Articolul 100 alin.(1) din Codul de procedură civilă reglementează că:

„(1) Cererea de chemare în judecată și actele de procedură se comunică participanților la proces și persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poștă, cu scrisoare recomandată și cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc, la adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată sau înregistrată prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui, precum și prin delegație judiciară.”

16. Articolul 102 alin.(6) din Codul de procedură civilă prevede că:

„(6) Citația sau înștiințarea se trimite la adresa menționată de parte sau de un alt participant la proces.”

17. Articolul 102 alin.(7) din Codul de procedură stipulează că:

„(7) Citațiile și înștiințările judiciare trimise la sediul persoanelor juridice și nerecepționate la expirarea termenelor de reclamare se consideră înmânate la data expirării termenului de reclamare chiar dacă destinatarul nu a reclamat corespondența de la oficiul poștal.”

18. Articolul 107 alin.(1) din Codul de procedură civilă relevă că:

„(1) Dacă își schimbă domiciliul sau sediul după pornirea procesului, partea sau reprezentantul ei este obligat să comunice instanței noua adresă. În lipsa unei astfel de comunicări, citația sau înștiințarea se trimite la ultima adresă cunoscută instanței și se consideră recepționată chiar dacă destinatarul nu mai locuiește sau nu își are sediul acolo.”

19. Articolul 183 alin.(1)-(5) din Codul civil statuează că:

„(1) Persoana juridică are un sediu, indicat în actele de constituire.

(2) Stabilirea și schimbarea sediului sunt opozabile terților din momentul înregistrării de stat.

(3) Adresa poștală a persoanei juridice este cea de la sediu. Persoana juridică poate avea și alte adrese pentru corespondență.

(4) Toate documentele și scrisorile intrate la sediu se consideră recepționate de către persoana juridică.

(5) Persoana juridică este obligată să publice un aviz în „Monitorul Oficial al Republicii Moldova” despre modificarea sediului sub sancțiunea plății de despăgubiri.”

20. Articolul 75 alin.(3), (4) din Codul de procedură civilă revede că:

„(3) Conducătorul organizației își confirmă împuternicirile prin documentele prezentate în judecată ce atestă funcția sau calitatea lui de serviciu ori, după caz, prin actele de constituire. În caz de dizolvare sau lichidare a persoanei juridice, interesele ei pot fi reprezentate de administratorul din oficiu sau de lichidator, desemnați în condițiile legii.

(4) Actele procedurale efectuate de reprezentant în limitele împuternicirilor sale sunt obligatorii pentru persoana reprezentată în măsura în care ele ar fi fost efectuate de ea însăși. Culpă reprezentantului este echivalentă culpei părții.”

21. Articolul 110 din Codul de procedură civilă statuează că:

„Termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.”

22. Articolul 111 alin.(1) din Codul de procedură civilă învederează că:

„(1) Actele de procedură se efectuează în termenul prevăzut de lege.”

23. Articolul 113 din Codul de procedură civilă prevede că:

„Dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.”

24. Articolul 116 alin.(1) și (3) din Codul de procedură civilă indică că:

„(1) Persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță.

(3) La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).”

25. Articolul 56 alin.(2) și (3) din Codul de procedură civilă stipulează că:

„(2) Participanții la proces se bucură de drepturi procesuale egale și au obligații procesuale egale, cu unele excepții stabilite de lege în dependență de poziția pe care o ocupă în proces.

(3) Participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.”

26. Articolul 61 alin.(1) din Codul de procedură civilă reglementează că:

„(1) Părțile sunt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale.”

27. Articolul 10 alin.(1) din Codul de procedură civilă prevede că:

„(1) Sancțiunile procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural.”

MOTIVAREA INSTANȚEI DE RECURS:

28. Cu referire la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că Curtea de Apel Nord a emis încheierea contestată la *19 februarie 2025*.

29. Din actele cauzei rezultă că copia încheierii contestate a instanței de apel a fost expediată la *20 februarie 2025*, la adresa electronică a administratorului provizoriu al SRL „Agromorcov”, Guțu Sergiu, fapt ce rezultă din scrisoarea de expediere a actului judecătoresc anexată la dosar (f.d.57).

30. Prin urmare, recursul declarat la *07 martie 2025*, prin intermediul poștei electronice de către SRL „Agromorcov”, în persoana administratorului provizoriu Guțu Sergiu, se consideră depus în interiorul termenului legal prevăzut la art.425 CPC.

31. Din actele cauzei rezultă că la *05 decembrie 2024*, Judecătoria Bălți, sediul Fălești a pronunțat, în ședință publică, hotărârea, prin care a fost admisă acțiunea depusă de ÎM „Expert Agroteh” SRL.

32. În aceeași zi – *05 decembrie 2024*, Judecătoria Bălți, sediul Fălești a publicat pe pagina sa web: <https://jbl.instante.justice.md>, la compartimentul „Hotărârile instanței”, dispozitivul hotărârii din *05 decembrie 2024*, fapt ce rezultă din informația de pe Portalul Național al Instanțelor de Judecată.

33. Astfel, termenul de 30 de zile prevăzut la art.362 alin.(1) din Codul de procedură civilă, de declarare a apelului, a început să curgă din data de *06 decembrie 2024*, ziua imediat următoare de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, care a expirat în ziua lucrătoare de *06 ianuarie 2025* (luni) inclusiv.

34. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la *27 ianuarie 2025*, SRL „Agromorcov”, în persoana administratorului provizoriu Guțu Sergiu, a depus apel nemotivat împotriva hotărârii din *05 decembrie 2024* a Judecătoriei Bălți, sediul Fălești și cerere de repunere în termenul de apel.

35. În susținerea cererii de repunere în termenul de apel, SRL „Agromorcov”, în persoana administratorului provizoriu Guțu Sergiu, a indicat că la *04 decembrie 2024* a expediat în adresa primei instanțe o cerere, prin care a solicitat amânarea ședinței de judecată fixată pentru data de *05.12.2024*, ora 09:30, iar la *27 ianuarie 2025*, accesând Portalul Național al Instanțelor de Judecată, pentru a verifica pe când a fost amânată ședința de judecată, a aflat că la *05 decembrie 2024* instanța de fond a pronunțat hotărârea, prin care a fost admisă integral acțiunea reclamantei ÎM „Expert Agroteh” SRL, fără a se expune în privința cererii de amânare. Afară de aceasta, prima instanță nici dispozitivul hotărârii nu i-a expediat după cum prevede art.236 alin.(4) CPC. Consideră că din culpa primei instanțe, s-a

aflat în imposibilitate să efectueze actul de procedură, adică să depună apelul în interiorul termenului legal.

36. Drept consecință, prin încheierea din 19 februarie 2025, Curtea de Apel Nord, în temeiul art.369 alin.(1) lit.b) din Codul de procedură civilă, a respins cererea de repunere în termenul de apel și a restituit apelul declarat de SRL „Agromorcov” ca fiind depus în afara termenului legal, iar instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

37. Verificând circumstanțele cauzei în raport cu normele de drept precitate supra și argumentele invocate în recurs, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră justă soluția instanței de apel de respingere a cererii privind repunerea în termenul de apel și de restituire a cererii de apel ca fiind depusă tardiv, întrucât aceasta a fost depusă de SRL „Agromorcov”, în persoana administratorului provizoriu Guțu Sergiu peste termenul legal de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii prevăzut la art.362 alin.(1) din Codul de procedură civilă. Or, după cum rezultă din actele cauzei dispozitivul hotărârii a Judecătoria Bălți, sediul Fălești a fost pronunțat la 05 decembrie 2024, iar cererea de apel a fost depusă de administratorul provizoriu al SRL „Agromorcov”, Guțu Sergiu, abia la 27 ianuarie 2025, pe când termenul-limită de declarare al apelului a expirat încă la *06 ianuarie 2025* inclusiv.

38. Reieșind din prevederile art.116 din Codul de procedură civilă precitate supra, termenul de declarare a apelului poate fi restabilit dacă persoanele îndreptățite solicită prin cerere acest lucru. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului de procedură. Totodată, prin prisma jurisprudenței CEDO, nemotivarea de către instanță a temeiurilor de repunere a apelului în termen sau repunerea neîntemeiată în termenul de apel reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil.

39. Deși, administratorul provizoriu al SRL „Agromorcov”, Guțu Sergiu, a solicitat instanței de apel repunerea în termen a actului de procedură, totuși contrar prevederilor art.116 CPC, nu a prezentat probe suficiente de justificate ce ar confirma faptul imposibilității depunerii apelului în interiorul termenului de atac prevăzut de lege.

40. Nu pot fi reținute argumentele administratorului provizoriu al recurente/apelante SRL „Agromorcov”, Guțu Sergiu precum că nu a cunoscut că prezenta cauză se află pe rolul primei instanțe, care i-a încălcat dreptul la un proces echitabil, lipsindu-l de posibilitatea de a lua cunoștință cu dosarul, cu acțiunea reclamantei, să prezinte referință pentru a prezenta contraargumente, deoarece sunt în esență declarative, în situația în care, personal recunoaște că încă la data de *03 decembrie 2024* a aflat de cauza respectivă, accesând Portalul Național al Instanțelor de Judecată.

41. Urmare a evenimentelor enunțate, rezultă că SRL „Agromorcov”, în persoana administratorului provizoriu Guțu Sergiu, nu a

prezentat probe incontestabile instanței de apel ce ar indica aflarea sa într-o veritabilă imposibilitate de a efectua actul de procedură în interiorul termenului de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii (05 decembrie 2024) prevăzut la art.362 alin.(1) din Codul de procedură civilă (care a expirat la 06 ianuarie 2025), adresându-se cu cerere de apel abia aproximativ la 27 ianuarie 2025.

42. Cu atât mai mult, Judecătoria Bălți, sediul Fălești a publicat pe pagina sa web dispozitivul hotărârii, în aceeași zi când acesta a fost pronunțat și anume, la 05 decembrie 2024, informație accesibilă justițiabililor.

43. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că dreptul de atac cu apel nu este un drept absolut, dar este restricționat de către legiuitor prin impunerea la art.362 CPC a unui termen-limită de efectuare a actului de procedură acesta fiind de 30 de zile care curge *de la data pronunțării dispozitivului hotărârii* (dacă legea nu prevede altfel), dar nu de la data recepționării (comunicării) actului judecătoresc sau încetării circumstanțelor care au dus la omiterea termenului de procedură.

44. La acest capitol Completul de judecată consideră că instanța de apel just a aplicat în speță dispozițiile art.56 alin.(3) și art.61 alin.(1) din Codul de procedură civilă, care expres statuează că participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale, în situația în care administratorului provizoriu al recurentei/apelante SRL „Agromorcov”, Guțu Sergiu, cunoscând încă la data de 03 decembrie 2024 despre ședința de judecată fixată de Judecătoria Bălți, sediul Fălești pentru data de 05 decembrie 2024, trebuia să depună maximă diligență și să se intereseze la intervale rezonabile de timp de soarta dosarului respectiv, pentru a nu omite termenul legal de atac al hotărârii primei instanțe, în caz de dezacord cu soluția pronunțată.

45. Completul de judecată consideră irelevant argumentul recurentului precum că la 04 decembrie 2024, ora 16:45, a expediat la Judecătoria Bălți, sediul Fălești, la adresa electronică (jfl@justice.md), cerere de amânare a ședinței de judecată preconizată pentru 05.12.2024, ora 09:30. La 05 decembrie 2024, ora 08:05, a recepționat un răspuns, prin care i s-a comunicat că cererea de amânare a fost redirecționată la Judecătoria Bălți, sediul Fălești, deoarece adresa electronică l-a care s-a expediat, a fost greșită. Astfel, din 05 decembrie 2024, ora 08:05, cererea de amânare s-a aflat în prima instanță, cu atât mai mult că, instanța de fond din prima ședință a examinat cauza, *în contextul în care* reprezentantul SRL „Agromorcov”, administratorul provizoriu, Sergiu Guțu, personal a confirmat că a cunoscut de respectivul dosar până la data pronunțării hotărârii (și anume din 03.12.2024) și în niciun mod nu-l îndreptățește de omiterea termenului de atac cu apel, care a expirat la 06 ianuarie 2025, pe când apelul a fost depus de către ultimul abia la 27 ianuarie 2025.

46. Mai mult ca atât, la lucrările dosarului nu se atestă o astfel de cerere de amânare.

47. Completul de judecată remarcă că potrivit materialelor cauzei, adresa juridică a recurente/apelante/pârâte SRL „Agromorcov” este înregistrată în: *****, iar alte date de contact pentru primirea corespondenței, ce ar infirma contrariul, la dosar lipsesc.

48. Pe lângă acestea, administratorului provizoriu al recurente/apelante SRL „Agromorcov”, Guțu Sergiu, cunoscând încă la data de 03 decembrie 2024 despre faptul că pe rolul Judecătoriei Bălți, sediul Fălești se află spre examinare cauza respectivă, nu a comunicat primei instanțe o altă adresa de contact pentru notificarea actelor de procedură. Or, din sensul art.107 alin.(1) CPC, în lipsa unei astfel de comunicări, citația sau înștiințarea, actele de procedură, se trimit la ultima adresă cunoscută instanței și se consideră recepționată chiar dacă destinatarul nu mai locuiește sau nu își are sediul acolo.

49. Prin urmare, primei instanțe nu-i poate fi imputată necomunicarea actelor de procedură recurente/apelante SRL „Agromorcov”, întrucât administratorul provizoriu al acesteia, Guțu Sergiu, nu a înștiințat instanța de judecată despre o altă adresă pentru corespondență.

50. Potrivit jurisprudenței CEDO (*cauza Bodiu v. Republica Moldova, cererea nr.7516/10, hotărârea din 18 iunie 2019*), Curtea a notat că sistemele legale a diferitor state membre prevăd posibilitatea extinderii termenului limită, în cazul în care există motive valabile în acest sens. În același timp, dacă termenul limită pentru un recurs este extins după o perioadă considerabilă de timp și pentru motive care nu par să fie persuasive, această decizie poate încălca principiul securității raporturilor juridice. Curtea a recunoscut că este în primul rând la discreția instanțelor naționale să decidă în privința extinderii termenului limită pentru declararea unui recurs, însă această discreție nu este nelimitată. Instanțelor li se cere să aducă motive. Unul din motive poate fi, de exemplu, omisiunea autorităților de a informa părțile despre decizia adoptată în privința cauzelor acestora. Chiar atunci, totuși, posibilitatea extinderii nu poate fi nelimitată, din moment ce părțile trebuie să i-a măsuri în intervale rezonabile de timp pentru a afla despre progresul procedurilor judiciare despre care aceștia cunosc. În fiecare caz, instanțele naționale trebuie să verifice dacă motivele privind extinderea termenului limită pentru recurs poate să justifice ingerința în principiul res judicata, în special dacă legislația națională nu limitează discreția fie în ceea ce privește timpul sau motivele pentru extinderea termenului limită (*cauza Ponomaryov v. Ucraina, nr.3236/03, §§ 41, 03 aprilie 2008*). Curtea a notat că H. în cererea sa de recurs nu a explicat ce l-a împiedicat să afle despre decizie mai devreme, sau mențiunea dacă a încercat să afle despre progresul procedurilor în apel inițiate de el. În aceste circumstanțe, Curtea a considerat că prin admiterea recursului lui H. după scurgerea unei perioade

considerabile de timp și în absența vreunei explicații plauzibile de ce nu a făcut-o mai devreme, a adus la zero tot procesul judiciar, care s-a finalizat cu o decizie definitivă și executorie și astfel a constituit res judecata.

51. Astfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa de referință promovează cu consecvență cu titlu de principiu *obligația părților de a se interesa de soarta procesului în situația în care ele au fost înștiințate despre inițierea și desfășurarea acestuia* și de a-și proteja drepturile sale de acces la instanță (cauza Van Harn vs. Germania, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007).

52. Completul de judecată subliniază că respectarea termenelor legale constituie o obligație pozitivă a părților și are menirea să asigure buna funcționare a justiției, iar repunerea în termen poate fi admisă doar în cazurile expres prevăzute de lege și doar în situația în care partea când înaintează o cerință de repunere în termen, o justifică prin probe pertinente și admisibile în temeiul art.116 și art.362 din Codul de procedură civilă, prin care s-ar dovedi că omiterea termenului a fost cauzată din motive întemeiate. În caz contrar, admiterea spre examinare a unui apel tardiv, poate duce inevitabil la încălcarea principiului securității raporturilor juridice garantat de art.6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

53. Date fiind cele enunțate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră ca fiind legală și întemeiată încheierea din 19 februarie 2025 emisă de Curtea de Apel Nord.

54. Se accentuează că o asemenea soluție este compatibilă cu standardele înserate în textul art.6§1 din CEDO, încuviințarea exercitării unei căi ordinare de atac în urma rămânerii definitive a actului jurisdicțional valabil adoptat în lipsa unor circumstanțe fundamentale și obligatorii, ar însemna de fapt încălcarea principiului securității raporturilor juridice și a drepturilor celorlalte părți la un proces echitabil.

55. Alte argumente invocate de recurent sunt irelevante în măsura în care nu justifică în niciun fel neîndeplinirea actului de procedură în interiorul termenului prevăzut de lege, în condițiile în care participanților la proces le revine obligația pozitivă de a se interesa de soarta procesului, care au fost înștiințate despre inițierea și desfășurarea acestuia, întru protejarea drepturilor sale de acces la instanță.

56. Din considerentele menționate, și având în vedere că încheierea instanței de apel este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de recurent sunt neîntemeiate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a respinge recursul și de a menține încheierea instanței de apel.

57. În conformitate cu art.427 lit.a) și art.428 din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI:

Respinge recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Agromorcov”, în persoana administratorului provizoriu Guțu Sergiu.

Menține încheierea din 19 februarie 2025 a Curții de Apel Nord, în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Mixtă „Expert Agroteh” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Agromorcov” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Gheorghe Stratulat